

“अथोपान्तिकनीयमानगव्यम्” भावः । समूहे पाशां
यत् । इगोसमूहे, उगव्यूती क्रोशयुगे च स्त्री हेमच० ।
गव्ययी स्त्री गोरिदम् भा० अयत् युडागमच यादौ अय
डीप् । गोरवयवे त्वगादौ । “गव्ययी त्वग्भवति” अ०
६।७।७ । “गव्ययी गोमयी त्वक्” भा० ।

गव्ययु त्रि० गामिच्छति गो+क्यच्-उन् यादौ वेदे दीर्घयलो-
पाभावो । गोरिच्छावति “आ दिस्सृष्टमश्वयुर्गव्ययुः”
अ० ६।१६।६ । “गव्ययुर्गामिच्छति” भा० ।

गव्यु त्रि० गामिच्छति क्यच्-उन् यादौ अय् दीर्घयलोपाभावो ।
गामिच्छति । “अश्वयुगेव्यु रययुर्गव्ययुः” अ० १।५।१।४ ।
गव्यु त न० गव्युति+प्रबो० अदन्तादेशः । १क्रोशे २क्रोशयुगे
च हेमच० ।

गव्युति स्त्री गोयूतिः “गोयूती” पा० अय् । द्विसहस्रधनु-
र्विते १क्रोशे हेमच० । २क्रोशद्वये अमरः । “गव्या
गव्यूतगव्यूती इति दीर्घपाठदर्शनात् शब्दकल्प० दीर्घा-
न्तगव्यूतिशब्दकल्पनं प्रामादिकम् तत् गव्यूतगव्यूती
इत्यस्य द्विसहस्रान्ततया दीर्घान्तशब्दाभावात् किञ्च
यूतिरित्यस्य क्लृप्ततया निपातनात् “कृदिकारादन्तिनः”
पा० अन्तिजनस्यैव ङोपो विधानेन ततो ङोपोऽप्रसक्तिः ।
गह गहने अद्-उरा० उभ० सक० सेट् । गहयति ते अ-
जगहत् त । गहनं दुर्गोऽयः दुर्गप्रवेशो दुर्गमय ।

गहन न० गाह-ल्युट्-“कच्छगहनयोरिति” पा० निर्देशात्,
प्रबो०वा ह्रस्वः गह-गहने ल्युट् ५ । १वने अमरः । तस्य
दुर्गमत्वात् तथात्वम् । २निविष्टे त्रि० “जगाम गहनं वनम्”
देवीमा० १गङ्गरे ४दुःखे च न० मेदि० । ५दुर्गमे ६दुर्गोऽयं
७दुर्गप्रवेशे त्रि० । ८परमेष्ठरे पु० । “करणं कारणं
कर्मो विकर्ता गहनो गृहः” विष्णुस० । “स्वरूपं सामर्थ्यं
चेष्टितं वा तस्य ज्ञातुं न शक्यते इति गहनः” भा०
“गम्योरो गहनो गुप्तः” विष्णुस० “दुर्गप्रवेशत्वात्
गहनः अस्यात्ययसाक्षित्वादा गहनः” भा० । “गहना
कर्मणो गतिः” गोता । ६उदके निघ० गाहनात्तस्य
तथात्वम् । १०अलङ्कारे स्त्री शब्दार्थचि० ।

।हादि न० चतुर्थ्यां कप्रत्ययनिमित्ते पा० ग० उक्ते
शब्दगणे स च गणः

“मह अन्तस्य सम विषम (मध्य मध्यदिनं च-
रणे) उत्तम अङ्गं यङ्गं मगध पूर्वपक्ष अपरपक्ष
अधमशाख उत्तमशाख एकशाख समानशाख समान-
पार्श्व एकपाश एकदन्त एकपञ्चाश इत्यप इत्यमीक अव-

स्यन्द्न कामप्रस्थ खाडायन काठरणि लावेराणि शौमि-
नि यैशिरि आसुत् दैवशर्मि श्रौति आहंसि आ-
निति व्याहि वैलि आध्यन्नि आन्धशमि शोक्नि आग्नि-
शमि भौजि वाराटकि वाल्मीकि चैमद्वि आश्रयि
औहाहमानि ऐकविन्द्वि टन्ताप् हंस तन्वप उत्तर
अमन्तर (सुखपाशतसोर्बोपः) (जनपरयोः कुक् च)
(सख च) (देवस्य) (वेणुकादिभ्यश्चण् । गङ्गादिरा-
कतिगणः । “गङ्गादिभ्यश्चः” पा० । गङ्गीयः ।

गङ्ग न० गङ्ग-कर्मणि भावे या दा० व । १गङ्गीयं २दुर्गप्रवेशे
च ततः अस्मादि० चतुर्थ्यां र । गङ्गर तद्युक्तादौ त्रि० ।
गङ्गर न० गृह-वरच्-प्रबो० नि० । १दम्भे अमरः । २वने,
३निकुञ्जे पु० मेदि० । ४रोदने, हेमच० । ५विषमस्थाने,
६अनेकार्थमङ्गुले च न० शब्दार्थचि० । “अथान्तरं
गिरिगङ्गरस्यम्” रघुः । ८गुहायां न० स्त्री स्त्रीत्वपक्षे
डीप् । “गोरीगुरोर्गङ्गरमावेशः” रघु । “गुहाहितं
गङ्गरेष्ठ पुराणम्” कटो० अन्वष्टा० पत्वम् । “काश्याय
च गङ्गरेष्ठाय च” यजु० १६।४।

गा गतो सक० आ० आ० कश्चिद् । गाते अगास्त जगे ।

गा स्तुतौ सक० जनानि अक० जुहो० वैदिकोऽयं धातुः सार्वधातुके
अभ्यासस्येत्वद्वा । जिगाति अगासीत् । जगौ । “सोमो-
जिगाति गातृविद्” अ० २।६२।१२ । “जिरतः सचा
यज्ञो जिगाति चेतनः” २।१२।२ । “स्त्रेषु चक्षुषु प्रथमो-
जिगाति” १०।८।२ । इडादेशस्य इणादेशस्य च गाते
रूपं तत्तद्भातो उक्तम् ।

गाङ्ग पु० गङ्गाया अपत्यम् शिवा० अय् । गङ्गापुत्रे
१भीष्म २कार्तिकेये च गङ्गापुत्रशब्दे दृश्यम् । गङ्गाया
इदम् अय् । २गङ्गासम्बन्धिनि जहादौ “गाङ्गमन्वु सित-
मन्वु यासुनम्” काव्यप्र० “गाङ्गं जल निमिषम्”
गङ्गास्तोत्रम् । “गाङ्गं वर्धेण जीर्यतिः” प्रा०त० । ४मेघ-
निःसृते सुश्रुतोक्त जलभेदे तल्लक्षणादि अम्बु शब्दे २१४०
उक्तम् । ५खर्षे “यं गर्भं सुपुत्रे गङ्गा पावकाहोप्रते
जसम् । ६दुल्ल पर्वते न्यस्तं हिरण्यं समपद्यत”
भा० व० उक्तेस्तस्य तज्जातत्वात् तथात्वम् । अग्नि-
रेतःशब्दे यिसृतिः । ६खर्षणामनामके धूसुरे अमरः
७कशेरुणि शब्दार्थ० । ८नदांसम्बन्धिनि तटादौ त्रि० ।

गाङ्गट पु० गाङ्गं नदीतटमटति अट-अच् शक० ।
(चिक्किङ्) १मत्स्यभेदे शब्दरत्ना० स्वार्थे क । तत्रैवायं
शब्दर० । [तङ्गीपः । (चिक्किङ्) मत्स्यभेदे शब्दर० ।